

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΔΗΜΟΥ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

*«Γαλαζοπράσινος γυαλός στα μάτια σου βρυχάται κι όποιος μπει και δεν
πνιγεί θα 'χει να το 'διγάται»*

ΕΠΑΛ ΒΡΥΣΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

«ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ & ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ»

ΜΑΘΗΤΕΣ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ: ΜΑΡΙΔΑΚΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ, ΕΙΡΗΝΗ ΜΠΡΑΟΥΔΑΚΗ, ΑΝΝΑ-ΜΑΡΙΑ
ΠΟΛΕΝΤΑ, ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΙΠΕΡΑΚΗ, ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΥΚΙΑΝΑΚΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΘΕΟΧΑΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

2019-20

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΒΡΥΣΣΕΣ

Το γραφικό χωριό των Χανίων Κρήτης με την καταπράσινη βλάστηση και τα τρεχούμενα νερά ! Σε απόσταση 30 χιλιομέτρων από τα Χανιά και 25 χιλιομέτρων από το Ρέθυμνο, βρίσκεται ένα γραφικό χωριό, οι Βρύσες, το οποίο είναι έδρα του Δήμου Αποκορώνου. Βρίσκεται στο νομό Χανίων, πάνω σε μια καταπράσινη κοιλάδα με πολύ πράσινο και τρεχούμενα νερά. Το γραφικό κεφαλοχώρι των Χανίων περιλαμβάνει 740 μόνιμους κατοίκους. Οι ντόπιοι κάτοικοι ασχολούνται κυρίως με την ελαιοπαραγωγή, την κτηνοτροφία και την καλλιέργεια εσπεριδοειδών. Όσοι έχουν επισκεφτεί ή έχουν βρεθεί τυχαία στο χωριό γίνεται ο αγαπημένος τους προορισμός, λόγω του ότι δεν προσελκύει το μαζικό τουρισμό, αλλά αυτούς τους ταξιδιώτες που θέλουν να γνωρίσουν και να δουν την αυθεντική πλευρά της Κρήτης. Μέσα από το χωριό περνούν ποτάμια και ρυάκια, δημιουργώντας μοναδικής ομορφιάς οάσεις με μικρές λίμνες και καταρράχτες σε σημεία με πλούσια βλάστηση.

Είναι ένα σχετικά νέο χωριό, το οποίο αναγνωρίστηκε ως ξεχωριστή κοινότητα το 1925 και σήμερα έχει γίνει μεγάλο κέντρο εμπορικής και οικιστικής δραστηριότητας από τους δραστήριους εμπορικά κατοίκους του. Στις Βρύσες λειτουργούν 4 σχολεία, όπως Νηπιαγωγείο και ολοήμερο, Δημοτικό και ολοήμερο, Γυμνάσιο και Επαγγελματικό Λύκειο (ΕΠΑ.Λ). Το χωριό συμπεριλαμβάνει Δημαρχείο, Αστυνομικό Τμήμα, Πυροσβεστικό Σταθμό, Ταχυδρομείο, Αγροτικό Ιατρείο, Κτηνιατρείο, Μικροβιολογικό Ιατρείο και ΑΤΜ. Στο χωριό λειτουργούν ,επίσης, πολλά εμπορικά καταστήματα. Υπάρχουν πολλές παραδοσιακές ταβέρνες και μοντέρνες καφετέριες γύρω από το ποτάμι, καταστήματα αναμνηστικών ειδών, παντοπωλεία, βιβλιοπωλείο, πιτσαρίες, παραδοσιακός φούρνος, παραδοσιακά καφενεία που «μυρίζουν» παράδοση, ζαχαροπλαστεία, καταστήματα με ρούχα και άλλα μικρά καταστήματα όπου μπορείτε να γευτείτε ή να αγοράσετε παραδοσιακά προϊόντα του τόπου ,όπως γραβιέρα, μυζήθρα, στάκα, ανθότυρο, μέλι, παξιμάδια και καλτσούνια με χόρτα ή με μυζήθρα. Βέβαια ,πρέπει να δοκιμάσετε κρητικό τσάι του βουνού μαλοτήρα είτε σε ζεστή είτε σε κρύα μορφή, το οποίο δημιουργήθηκε από τους μαθητές του Επαγγελματικού Λυκείου του χωριού, με όνομα << Ice Cre-tea>>. Το μαγευτικό αυτό χωριό βρίσκεται μόλις 2 χιλιόμετρα από τη θάλασσα και θα χρειαστείτε ιδιωτικό μεταφορικό μέσο για να μετακινηθείτε στα γύρω χωριά, καθώς αρκετά από αυτά δεν εξυπηρετούνται από δρομολόγιο λεωφορείου. Παρόλα αυτά, οι Βρύσες παρέχουν ΚΤΕΛ και ενοικιαζόμενα οχήματα. Τα ΚΤΕΛ έχουν τακτικά δρομολόγια προς μαζικούς προορισμούς.

Στο χωριό θα συναντήσετε δύο αρχαία πέτρινα γεφύρια. Ένα από τα λιγότερο φωτογραφημένα και γνωστά πέτρινα γεφύρια της Κρήτης είναι «η Γέφυρα του Κουτσού» ή αλλιώς «η Καμάρα του Μπούτακα». Η ονομασία της γέφυρας προέρχεται από τον ιδιοκτήτη του νερόμυλου που ήταν κουτσός. Ο νερόμυλος στέκεται ακόμα και σήμερα δίπλα στο πέτρινο και καλά συντηρημένο γεφύρι, ο οποίος έμεινε γνωστός ως «ο νερόμυλος του κουτσού». Η σχετικά νέα πέτρινη γέφυρα χτίστηκε κατά την τελευταία δεκαετία του 19^{ου} αιώνα από ντόπιους μάστορες. Η καμάρα του Μπούτακα βρίσκεται ανάμεσα στα χωριά Βρύσες, Εμπρόσνιερος και Βαφές Αποκορώνου Χανίων. Κάτω από το γεφύρι τους χειμερινούς μήνες κυλάει ο ποταμός Μπούτακας, ένα εντυπωσιακό ποτάμι που πηγάζει 800 μέτρα πιο πάνω. Το ποτάμι ονομάστηκε έτσι, επειδή τα νερά του προέρχονται από τα χιόνια που λιώνουν ψηλά στα Λευκά Όρη, τα οποία σέκονται επιβλητικά πάνω από τον Αποκόρωνα.

Στο χωριό υπάρχει ακόμα μια γέφυρα, η περίφημη «Ελληνική Καμάρα» που υπολογίζεται στην ηλικία των 2.000 χρόνων. Πρόκειται για ένα πολύ όμορφο γεφύρι που μέχρι και σήμερα χρησιμοποιείται. Ενώ φαίνεται κλασικό μονό τόξο, στην πραγματικότητα δεν είναι, επειδή στη δυτική πλευρά του υπάρχει ένα μικρότερο υποστηρικτικό τόξο. Δίπλα

σε αυτήν την καμάρα υπάρχει ένα ξωκλήσι του Αγίου Γεωργίου. Κάτω από αυτήν μπορεί κανείς να αντικρίσει ένα ονειρικό θέαμα, καθώς εκεί μπορεί κανείς να απολαύσει την ηρεμία και γαλήνη. Είναι , επίσης , κατάλληλο για να κάνεις πεζοπορία δίπλα στο ποτάμι και να απολαύσεις πικ-νικ στην εξοχή πάνω στα βότσαλα του ποταμιού. Ένας μύθος λέει ,ότι αν πας το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου κάτω από τη γέφυρα ,θα δεις νεράιδες. Ακόμα, στις Βρύσες υπάρχουν πολλά μνημεία.

Ένα από αυτά είναι το Μνημείο της Μεταπολιτευτικής Επιτροπής Απελευθέρωσης της Κρήτης (Επανάστασως 1895 – 1898). Άλλο ένα είναι η προτομή του Ιωσήφ Λεκανίδη, ο οποίος ήταν νομικός και σημαντικός οπλαρχηγός της Κρήτης που έδρασε στην Κρητική Επανάσταση (1895-1898).

Τέλος, τα δύο μεγαλύτερα παραδοσιακά πανηγύρια του χωριού γίνονται στις 7 Ιουλίου, της Αγίας Κυριακής και στις 15 Αυγούστου, της Παναγίας. Οι επισκέπτες θα έχουν την ευκαιρία να ζήσουν ένα ξεχωριστό κρητικό γλέντι και να δοκιμάσουν ντόπια εδέσματα. Εξάλλου, κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού γίνονται διάφορες εκδηλώσεις και πολλά παραδοσιακά πανηγύρια στα οποία είστε όλοι καλοδεχούμενοι.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΝΙΠΠΟΣ

Το Νίππος είναι γνωστό ως « το Χωριό των Αλόγων», πρόκειται για ένα ορεινό χωριό του νομού Χανίων με πληθυσμό 230 κατοίκων και ανήκει στο Δήμο Αποκορώνου. Απέχει 33 χιλιόμετρα από τα Χανιά και 32 χιλιόμετρα από το Ρέθυμνο, ενώ βρίσκεται σε υψόμετρο 175 μέτρων. Οι κάτοικοι ασχολούνται με την κτηνοτροφία και την καλλιέργεια αμπελιών και ελαιόδεντρων. Τα σημαντικότερα προϊόντα είναι λάδι, κρασί, σταφίδα και σουλτανίνα.

Ο Ξανθουδίδης, γνωστός αρχαιολόγος , σχετίζει το όνομα του χωριού με το Ίππος και εικάζει ότι στην περιοχή θα πρέπει να υπήρχε ιερό αφιερωμένο εις Ίππον και Κόρην, από τη λέξη ,δε ,«Ιπποκόριο» προέρχεται και το όνομα της επαρχίας Ιπποκορώνιον και Αποκόρωνα. Ίσως πάλι στην περιοχή να υπήρχαν παλαιά καθαρόαιμα άλογα. Μια άλλη εκδοχή υποστηρίζει ότι το χωριό λέγεται έτσι ,επειδή ήταν σε πεδιάδα (Νάπος= πεδιάδα) και λεξιλογικά εξελίχθηκε σε Νίππος. Στο Νίππος υπάρχει μια βρύση, που λέγεται Ραφιόλι και υποθέτουν πως στο όνομα αυτό διαφαίνεται το όνομα του επισκόπου Ραφαήλ, που ίσως την έχτισε.

Οι πρώτοι κάτοικοι ήρθαν από την Απτέρα, επειδή είχαν υποστεί μεγάλες καταστροφές από τις επιδρομές των κουρσάρων. Κατά τις επαναστάσεις το χωριό ήταν τόπος μαχών και επαναστατικών συγκεντρώσεων. Πολλοί κάτοικοι του χωριού πήραν ενεργό μέρος στην περίφημη Μάχη της Κρήτης το 1941. Ακόμη και στο Μακεδονικό αγώνα, πολλοί οπλαρχηγοί πρωτοστάτησαν. Ο Εμμανουήλ Κατσιγάρης, οπλαρχηγός στο Μακεδονικό αγώνα, κατάγεται από εδώ και τιμήθηκε για την προσφορά του. Στο χωριό Νίππος σώζονται δεκατρείς εκκλησίες.

Επιπλέον, στο χωριό υπάρχουν πολλά μέρη όπου έχουν βρεθεί κατά καιρούς διάφορα αρχαιολογικά ευρήματα. Επίσης, λειτουργούν μια παραδοσιακή ταβέρνα και ένα παραδοσιακό καφενείο. Επισκεπτόμενοι το χωριό Νίππος, θα συναντήσετε πανέμορφα τοπία και φιλόξενους-παραδοσιακούς ντόπιους κατοίκους.

Δεν ευνοείται ο μαζικός τουρισμός αλλά παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους θιασώτες του εναλλακτικού τουρισμού. Επίσης, υπάρχουν πανέμορφα δρομάκια για πεζοπορία στη φύση και άλογα ντόπιων με τα οποία θα μπορούσατε να περιηγηθείτε. Τέλος, λειτουργεί ένας πολιτιστικός Σύλλογος, στο παλιό Δημοτικό Σχολείο, όπου παραδίδονται μαθήματα παραδοσιακών Κρητικών χορών.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΒΑΜΟΣ

Το χωριό Βάμος βρίσκεται στο νομό Χανίων, στη Δυτική Κρήτη στους πρόποδες των Λευκών Ορών, 25 χλμ. από την πανέμορφη πόλη των Χανίων, 35 χλμ. από το Ρέθυμνο και 135 χλμ. από το Ηράκλειο . Ο Βάμος είναι ένα ημιορεινό χωριό, 300 μέτρα πάνω από τη στάθμη της θάλασσας, που περιβάλλεται από καλλιεργημένη και άγρια φύση. Με βάση τις ιστορικές πηγές, οι πρώτοι κάτοικοι του χωριού ήταν οι Άραβες πειρατές και η πρώτη απογραφή που πραγματοποιήθηκε το 1573 από τους Ενετούς έδειξε ότι το χωριό είχε 271 κατοίκους.

Κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας έγιναν πολλές μάχες στο χωριό και ως διοικητήριο του τουρκικού στρατού έγινε στόχος της Κρητικής επανάστασης με δύο μεγάλες μάχες το 1866 και το 1896. Πιο συγκεκριμένα ,το Μάη του 1896 το χωριό πολιορκήθηκε από 1.400 επαναστάτες των γύρω χωριών. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να τραπούν οι Τούρκοι σε φυγή και πολλά από τα πιο σημαντικά και γνωστά κτίρια του χωριού να καούν και κάποια να καταστραφούν ολοσχερώς. Παρόλα ,αυτά το χωριό ,ήταν αρκετά «τυχερό», καθώς πολλοί από τους εκπατρισμένους εγκαταστάθηκαν αργότερα εκεί ,ανακαινίζοντας τα παλιά αρχοντικά, δημιουργώντας έναν νέο οικισμό ,οι κάτοικοι του οποίου ασχολούνται και συνεχίζουν να ασχολούνται «κυρίως» με αγροτικές δουλειές, ελαιουργεία και ,κατά περιόδους, με τον αγροτικό τουρισμό.

Ένα από τα γνωστά κτίρια που χτίστηκαν την περίοδο της τουρκοκρατίας ήταν το μοναστήρι του Καρυδιού το οποίο είναι αφιερωμένο στον Άγιο Γεώργιο. Σε απόσταση 2 χλμ. από το Βάμο, δημιουργήθηκε το 1850-1880 το μοναστήρι με το γνωστό και μοναδικής ιστορικής αξίας του ελαιουργείου. Το κτίριο αποτελείται από 12 τόξα τα οποία δημιουργούν μία ιδιαίτερη προοπτική με τον ουρανό. Κατά μήκος οι τέσσερις ελαιόμυλοι και τα παραθύρια καδράρουν τις χιονισμένες βουνοκορφές και τις φορτωμένες πορτοκαλιές.

Ένα ακόμα ιδιαίτερο θρησκευτικό αξιοθέατο του χωριού είναι ο ναός της Αγίας Παρασκευής, γνωστός και ως «Ναός της Μαύρης Παναγίας». Ανάμεσα σε πελώρια πλατάνια προς την κορυφή του λόφου Κουλές, συναντάμε το εκκλησάκι με το πανέμορφο ψηφιδωτό στην αυλή του. Σύμφωνα με το μύθο ,το εκκλησάκι χτίστηκε από έναν κάτοικο του χωριού ο οποίος είδε την Παναγία στο όνειρό του και δείχνοντας του το δρόμο προς το σπήλαιο τού είπε να πάει να σκάψει. Έτσι, λοιπόν, ο χωρικός έσκαψε στο σημείο που του υπέδειξε η Παναγία και βρήκε μία εικόνα της. Λόγω της μαυρίλας που κυριαρχεί στο σπήλαιο από την αιθάλη, το σπήλαιο ονομάστηκε Μαύρη Παναγία .

Τέλος, στο χωριό λειτουργεί μέχρι και σήμερα το Γυμνάσιο και Γενικό Λύκειο Βάμου από το 1936. Επίσης, στην πλατεία υπάρχουν μερικά καφενεία όπου μπορεί όποιος επιθυμεί να απολαύσει τον καφέ του, ένα φαρμακείο, ένα κουρείο και δύο ταβέρνες τις οποίες μπορεί κάθε οικογένεια να επισκεφθεί και να γευτεί τα υπέροχα παραδοσιακά φαγητά.

Η ΛΙΜΝΗ ΚΟΥΡΝΑ

Ανάμεσα στην πληθώρα των ειδυλλιακών και μοναδικών τοπίων της Κρήτης με ακτογραμμή 1.000χλμ δεν θα μπορούσε να λείπει η μοναδική, φυσική λίμνη γλυκού νερού του νησιού, ονομαζόμενη "Λίμνη Κουρνά" στο βόρειο τμήμα της Κρήτης. Σχηματίζεται εκεί που αναβλύζουν τα νερά των Λευκών Ορών και της πηγής Αμάτι. Ανάμεσα σε λόφους και βουνά με καταπράσινους ελαιώνες και ηλιόλουστες πεδιάδες ,εκεί το κάλλος της φύσης συναντά τη σκοτεινή ομορφιά της Λίμνης η οποία προστατεύεται από το πρόγραμμα NATURA. Αποτελεί αξιοθαύμαστο και λαμπρό στολίδι τόσο για την ίδια την Κρήτη ,αλλά και για τα χωριά γύρω της "Μουρί" και "Κουρνάς". Τα χιλιόμετρα που τη χωρίζουν από το Νομό Ρεθύμνου υπολογίζονται στα 22, από το Νομό Χανίων στα 42, ενώ από την κοντινότερη παραλία της Γεωργιούπολης μόνο 3,5χλμ.

Η λίμνη έχει έκταση ενός τετραγωνικού χιλιομέτρου καθώς το βάθος της είναι μεταβαλλόμενο και απροσδιόριστο μέχρι και σήμερα . Τους

χειμερινούς μήνες λόγω των ισχυρών βροχοπτώσεων η λίμνη παρουσιάζει μεγάλη υπερχειλίση .Το καλοκαίρι ,όμως ,με τις υψηλές θερμοκρασίες εξατμίζεται μεγάλο μέρος των υδάτων της. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της είναι το σκοτεινό σημείο της γνωστό ως "Μάτι" με το δυνατό υποθαλάσσιο στρόβιλο που έχει ως αποτέλεσμα οτιδήποτε και αν βρεθεί μέσα του να χάνεται μια για πάντα. Το νερό της λίμνης παλαιότερα καταναλωνόταν για προσωπική χρήση ,αλλά πλέον χρησιμοποιείται μόνο για το πότισμα αγροτικών καλλιεργειών της περιοχής. Βέβαια, με τα κατάλληλα μηχανήματα σήμερα φτάνει ως την Επισκοπή Ρεθύμνου και γυρίζει καθαρό και πόσιμο πίσω στο χωριό.

Πολλοί πιστεύουν πως η ονομασία της έχει δοθεί από το κοντινό χωριό "Κουρνά", αλλά αυτό διαψεύδεται από τα χρόνια που η Κρήτη ήταν υπό Αραβική κατοχή και τη συνέδεσαν με τη λέξη "Κουρνό" που σημαίνει «βρύση με τρεχούμενο νερό».Υπάρχει ,όμως, και δεύτερη εκδοχή η οποία μας μιλάει για ένα αρχαίο, μικρό χωριό δίπλα στην λίμνη που ονομαζόταν "κορίον" και ήταν αφιερωμένο στην θεά Αθηνά .Με τα χρόνια ,όμως,οι ονομασίες τροποποιήθηκαν.

Η λίμνη αυτή φιλοξενεί στα νερά της ,αλλά και εκτός ,μεγάλο μέρος του Κρητικού και Μεσογειακού Οικοσυστήματος (διάφορα είδη ερπετών, θαλάσσιων ζώων αλλά και πτηνών). Πολλά εξ αυτών είναι σπάνια.

Αξιόλογη είναι και η πλούσια βλάστηση της ,εντός και εκτός νερού. Η λίμνη αποτελεί σημαντική πηγή εσόδων για τους επιχειρηματίες τις περιοχής 7 μήνες τον χρόνο τουλάχιστον.

Άλλη πηγή εσόδων για τους κατοίκους του χωριού είναι η ελαιοπαραγωγή, η κτηνοτροφία και η αμπελουργία. Λειτουργούν ,το λιγότερο, 7 παραδοσιακές ταβέρνες με βαθιές ρίζες στην κρητική κουζίνα και παράδοση του νησιού.

Υπάρχουν τουριστικά καταστήματα για να μπορούν οι επισκέπτες να κάνουν τις αγορές τους που συνήθως είναι μικρά αντικείμενα που θυμίζουν το νησί όπως μαγνητάκια ,ποδιές και πήλινα σκευάσματα. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε το μοναδικό ξενοδοχείο που καλύπτει τις ανάγκες προσωρινής στέγασης των επισκεπτών το οποίο απέχει 0,5-1,0 χλμ από την καρδιά του χωριού. Κεντρικά υπάρχει ο Ι.Ν των Αγίων

Αναργύρων και μερικά μέτρα πιο πάνω η δεύτερη εκκλησία - Νεκροταφείο ,ο Ι.Ν Αγίου Γεωργίου . Επίσης , φημολογείται ότι υπάρχει και ο Ι.Ν της Αθηνάς.

Κάθε χρόνο ο αριθμός επισκεπτών αυξάνεται. Το χωριό το επισκέπτονται κυρίως οικογένειες ,αλλά και ζευγάρια. Πολλοί από τους επισκέπτες αυτούς επισκέπτονται σχεδόν κάθε χρόνο τη Λίμνη και ,για να μπορούν να μετακινηθούν, συνήθως χρειάζονται κάποιο όχημα το οποίο μπορούν να νοικιάσουν από κάποιο "Rent a car" της Γεωργιούπολης.

Οι επισκέπτες του χωριού, μπορούν να κάνουν πολλά πράγματα. Μπορούν να κολυμπήσουν, να κάνουν κανόε καγιάκ και να περιηγηθούν κατά μήκος και πλάτος της λίμνης με τα ενοικιαζόμενα θαλάσσια ποδήλατα. Μπορούν να ταΐσουν τα ζώακια της λίμνης, κυρίως τις πάπιες ,να απολαύσουν τον ήλιο καθ' όλη τη διάρκεια της μέρας , να περπατήσουν, να δουν τα χρώματα της λίμνης να αλλάζουν ανάλογα με τις ώρες και να τραβήξουν πολλές ονειρικές και ειδυλλιακές φωτογραφίες. Το κυριότερο ,όμως ,είναι ότι μπορούν να γευτούν ξεχωριστά κρητικά πιάτα, όπως τσιγαριαστό, αντικριστό, πιλάφι, μαραθόπιτα, καλλιτσούνια, χοχλιούς, αλλά και ποτά της Κρήτης ,όπως τσικουδιά, ρακή και άψογο κρητικό κρασί από ντόπιους παραγωγούς με εκατοντάδες στρέμματα αμπελιών.

Επίσης, μπορείς να απολαύσεις διάφορους κρητικούς καλλιτέχνες σε μερικές από τις ταβέρνες. Εκτός την ανεπιτήδευτη ομορφιά που προσελκύει τους επισκέπτες, αλλά και το καλό φαγητό ,ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει ο μύθος του χωριού που αφήνει το μυαλό να ταξιδέψει σε μια άλλη εποχή.

Ο μύθος αναφέρεται σε ένα πανέμορφο χωριό (Κορίσσια) πολλά χρόνια πριν και στην κόρη του παπά , που λόγω της αξιοζήλευτης και εξωπραγματικής ομορφιάς της, τον παράσυρε να κάνει πονηρές σκέψεις με σκοπό να την κάνει δική του. Η ξανθή κόρη ,έξυπνη καθώς ήταν, το κατάλαβε .Έτσι, ανέβηκε στον τρούλο της εκκλησίας και έκανε την εξής ευχή: "Βούλα και βουλολίμνα και εγώ στοιχειό της Λίμνης" και έτσι έγινε ,το χωριό βούλιαξε ,έγινε μια τεράστια λίμνη και δεν έμεινε κανένας ζωντανός .Εκείνη έγινε το στοιχειό της και κάθε ξημέρωμα φαίνεται να χτενίζει τα μαλλιά της αντίκρυ στο πρώτο φως της μέρας πάνω σε έναν βράχο, που πριν χρόνια είχε αποκολληθεί και πλέον είναι δίπλα στο νερό. Επίσης ,όπως λένε, είναι αυτή που φροντίζει όλα τα ζώα της λίμνης. Αυτοί ήταν μερικοί λόγοι για τους οποίους η Λίμνη αυτή χαρακτηρίζεται "Επίγειος παράδεισος" και ως ένα μέρος γαλήνης και αναψυχής το οποίο προτείνεται ανεπιφύλακτα.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΞΗΡΟΣΤΕΡΝΙ

Το Ξηροστέρني ή αλλιώς «Βιόλα», όπως ονομαζόταν τα παλιά χρόνια, είναι ένα από τα πιο όμορφα ημιορεινά χωριά της πρώην επαρχίας Αποκρίνου κτισμένο σε υψόμετρο 260 μέτρων ,απέχει 29 χιλιόμετρα από τα Χανιά και βρίσκεται ανατολικά του Βάμου. Στην τοπική κοινότητα του Προστερνιδίου υπάγεται επίσης ο οικισμός Τσαρδί. Το Ξηροστέρني συμπεριλαμβάνεται στα χωριά των “Κεφαλίδων”, αποικιών του Βυζαντίου που στάλθηκαν στην Κρήτη, έτσι ώστε να αποικίσουν και να ριζώσουν με λεβεντιά. Σύμφωνα με την απογραφή του 2011 ,το Ξηροστέρني είχε 46 κατοίκους , σήμερα ,όμως, οι ντόπιοι μόνιμοι κάτοικοι μαζί με τους ξένους που έχουν εγκατασταθεί μόνιμα ανέρχονται στους 70. Τη θερινή περίοδο το χωριό είναι γεμάτο από κόσμο και θυμίζει τις παλιές καλές εποχές ,παρόλο που οι κάτοικοι είναι μοιρασμένοι σε ντόπιους και ξένους, καθώς οι σχέσεις τους διατηρούνται άριστες. Στο Ξηροστέρني υπάρχουν πολύ ιδιαίτερες και περιποιημένες βίλες ,οι οποίες φιλοξενούν τα καλοκαίρια αρκετούς επισκέπτες .Το Ξηροστέρني έχει αναπτύξει έναν αρμονικό συνδυασμό της παλιάς με τη νέα αρχιτεκτονική των σπιτιών του χωριού. Δυο σπίτια του Προστερνιδίου έχουν χαρακτηριστεί ως διατηρητέα μνημεία: η οικία του Νικόλαου Μαστοράκη ,του 19 αιώνα, με ισόγειο ελαιοτριβείο και οροφοκτισμένο ως καφενείο στο τέλος του ίδιου αιώνα και το κτήριο της Ειρήνης Παπαδάκη, το οποίο χρονολογείται στο 1790 με μεταγενέστερες προσθήκες του 19 αιώνα . Στην αρχή του χωριού για όσους έρχονται από την πλευρά του Βάμου υπάρχει ένα μίνι-μάρκετ ,

καθώς και ένα μικρό παραδοσιακό καφενείο -μεζεδοπωλείο όπου επισκέπτες πάνε για να γευτούν τα εδέσματα του τόπου .

Παλιότερα στο χωριό λειτουργούσε και Δημοτικό σχολείο, στο οποίο σήμερα στεγάζεται ο πολιτιστικός σύλλογος του χωριού, με την ονομασία “Βιόλα ” και εκεί διοργανώνονται διάφορες δραστηριότητες. Επιπλέον, στο χωριό υπάρχει ένα αποστακτήριο τσικουδιάς και ρακόμελου, καθώς και ένα ξυουργείο .

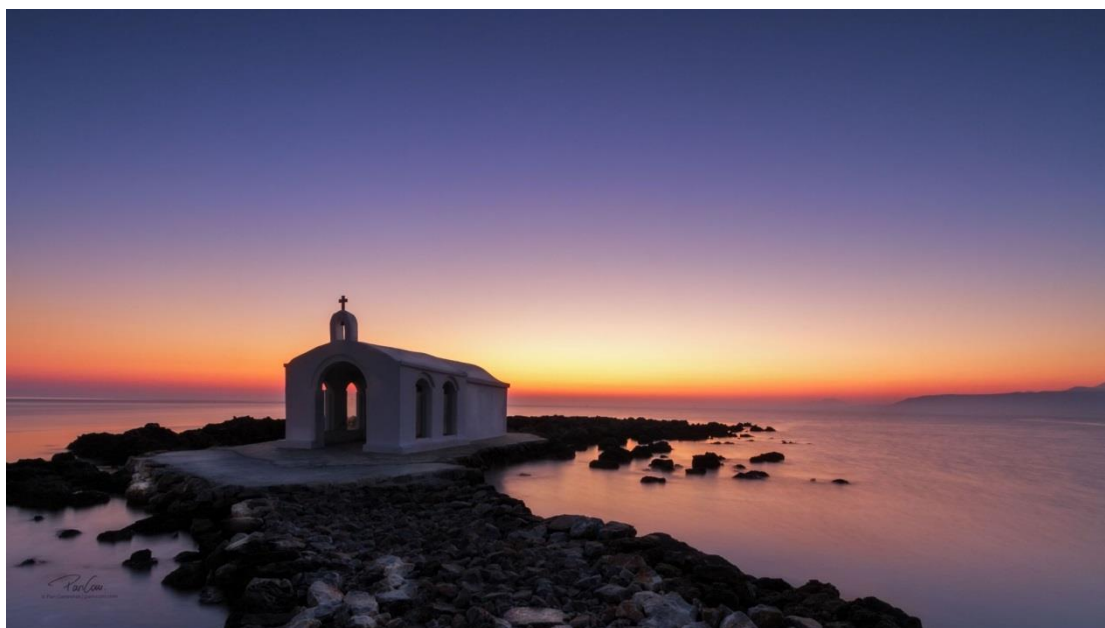
Επίσης, στο Ξηροστέρني βρίσκονται αρκετά πηγάδια , «στέρνες», όπως τα αποκαλούν οι ντόπιοι κάτοικοι ,για αυτό και από “Βιόλα” ’ονομάστηκε Ξηροστέρني. Παλιά, όταν οι Τούρκοι εισέβαλλαν στο χωριό, ένας από αυτούς ζήτησε λίγο νερό, αλλά οι κάτοικοι του είπαν ψέματα πως δεν έχουν, διότι όλες οι στέρνες έχουν στερέψει

προκειμένου να φύγει. Τότε εκείνος παραξενεύτηκε που όλα τα πηγάδια του χωριού στέρεψαν και είπε πως το χωριό δεν έπρεπε να το λένε «Βιόλα» αλλά «Ξηροστέρني» που σημαίνει «ξηρή στέρνα». Τα πηγάδια βρίσκονται μέσα σε αυλές σπιτιών και αποτελούν αξιοθέατα του χωριού. Ένα ακόμη ιστορικό μνημείο είναι η προτομή του ξακουστού αείμνηστου λυράρη Χαρίλαου Πιπεράκη, ο οποίος είχε κάνει μεγάλη καριέρα στο εξωτερικό και ,συγκεκριμένα, στην Αμερική όπου είχε γίνει θρύλος .

Επιπλέον, στο Ξηροστέρني ο κεντρικός ναός του χωριού είναι αφιερωμένος στην μεταμόρφωση του Σωτήρος Χριστού και εορτάζει με πανηγύρι στις 5 και 6 του Αυγούστου. Το πανηγύρι πραγματοποιείται στο προαύλιο του πολιτιστικού συλλόγου. Ακόμη, υπάρχει και το εκκλησάκι του Αγίου Παντελεήμονα το οποίο βρίσκεται στη διαδρομή Ξηροστερνίου – Βάμου και εορτάζεται στις 26 Ιουλίου. Αξίζει να επισκεφτείτε το χωριό οποιαδήποτε εποχή , κυρίως ,όμως, το καλοκαίρι , για να έχετε την ευκαιρία να παραβρεθείτε και στα πολυξάκουστα Κρητικά πανηγύρια. Οποιαδήποτε εποχή και αν αποφασίσετε να πάτε, θα μείνετε ευχαριστημένοι από τη φιλόξενη και ευχάριστη διάθεση των κατοίκων.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥΠΟΛΗ

Ένα από τα ειδυλλιακά χωριά του Αποκόρωνα είναι και η Γεωργιούπολη . Είναι ένα παραθαλάσσιο χωριό, το οποίο απέχει 20 χλμ από το Ρέθυμνο και 40 χλμ από τα Χανιά ,ενώ η ονομασία του προέρχεται από τον Πρίγκιπα Γεώργιο της Ελλάδας. Είναι χτισμένο στο δυτικό άκρο μιας μεγάλης αμμώδους παραλίας με αμμοθίνες, σε μια πεδιάδα με άφθονα νερά και σίγουρα ο καλύτερος καλοκαιρινός προορισμός . Περιτριγυρίζεται από τουριστικές μονάδες ,αξιοθαύμαστα τοπία και τα τελευταία χρόνια χαρακτηρίζεται ως τουριστική περιοχή.

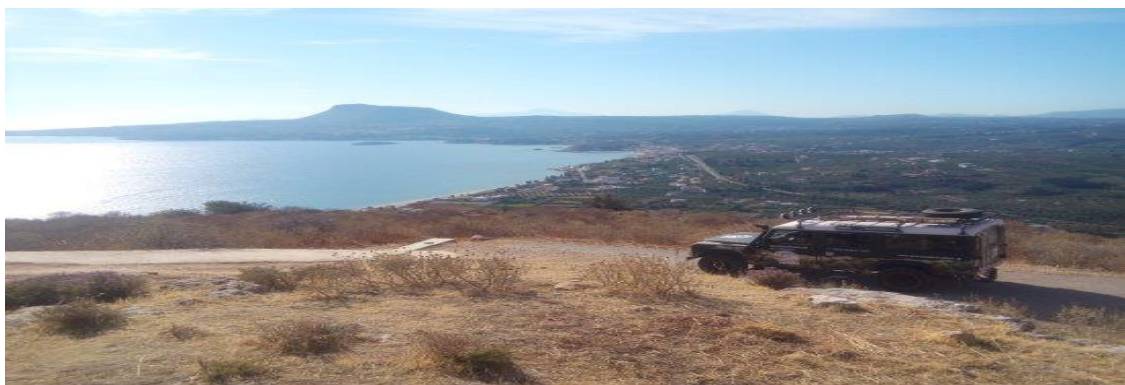
Το χωριό διαθέτει ξενοδοχειακές μονάδες που με άνεση και ασφάλεια προσφέρουν μια όμορφη διαμονή και δραστηριότητες για τους τουρίστες. Οι καταγάλανες παραλίες δίνουν την ευκαιρία για χαλάρωση και αξέχαστες διακοπές.

Ένα από τα όμορφα τοπία του χωριού είναι το παραθαλάσσιο εκκλησάκι, ο Άγιος Νικόλαος. Είναι χτισμένο πάνω σε νησίδα ,η οποία είναι βραχώδης και η διαδρομή του είναι περίπου 5-7 λεπτά με τα πόδια . Μία από τις φημισμένες παραλίες της Γεωργιούπολης είναι και το Καλυβάκι. Βρίσκεται στα δυτικά από το λιμάνι της Γεωργιούπολης στην έξοδο δύο ποταμών, τον Αλμυρό και τον Μπούτακα, που προέρχονται από τις πηγές των Λευκών Ορών . Το νερό, λόγω των

ποταμών και των πηγών της περιοχής ,είναι αρκετά παγωμένο. Είναι μία αρκετά οργανωμένη παραλία και καλή επιλογή για παιδιά, ειδικά εάν φυσάει, καθώς η παραλία είναι προστατευμένη από τις γειτονικές της.

Μπορούν να πραγματοποιηθούν διάφορες δραστηριότητες, όπως ιππασία, σαφάρι, ξεναγήσεις σε γύρω χωριά με τρένο, ξεναγήσεις σε διάφορες περιοχές του Δήμου Αποκορώνου, δίνοντας την αίσθηση της περιπέτειας και της εξερεύνησης. Κατά τη διάρκεια των εξερευνήσεων, που μοιάζουν με σαφάρι, έμπειροι οδηγοί με κατάλληλα εξοπλισμένα αυτοκίνητα οδηγούν τους τουρίστες σε ένα ταξίδι άνετο και ασφαλές . Μέσα από αυτό ,ο ταξιδιώτης ,απολαμβάνει την άγρια φύση και τις αθέατες πλευρές της Κρήτης , εκεί όπου ο μύθος ανακατεύεται με την παράδοση και αναδεικνύει τον πολιτισμό .

Στην καρδιά της Γεωργιούπολης, υπάρχουν πολλά ξενοδοχεία και μέρη διαμονής .Κάποια από αυτά διοργανώνουν διάφορες δραστηριότητες και εκδηλώσεις που χαρίζουν αξέχαστες στιγμές διακοπών .

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΥΒΕΣ

Οι Καλύβες είναι ένα όμορφο παραθαλάσσιο χωριό στην περιοχή του Αποκόρωνα Χανίων, με 1400 κατοίκους και μόλις 18 χλμ ανατολικά από τα Χανιά .Το χωριό έχει φόντο τα Λευκά Όρη και το διασχίζει ένας ποταμός , ο ονομαζόμενος «Ξυδάς».

Υπάρχουν δύο εκδοχές για την ονομασία του χωριού: σύμφωνα με την πρώτη θεωρείται ότι προέρχεται από Άραβες πειρατές οι οποίοι έχτισαν καλύβες και εισέβαλλαν στην περιοχή το 828 μΧ .Η δεύτερη εκδοχή λέει ότι προέρχεται από αγρότες που έχτισαν καλύβες για να μένουν τα καλοκαίρια.

Στην αρχαιότητα ,οι Καλύβες, κατά τον ιστορικό Στράβωνα, ονομάζονταν «Αμφιμάτριον». Η περιοχή του Αποκόρωνα κατά τον 15 αιώνα, ως μια από τις καστελανίες του νομού Χανίων , είχε έδρα της το Καστέλι Καλυβών (Castel Aricorno), τοποθεσία στην περιοχή των Καλυβών . Ανατολικά του χωριού, σώζονται τα ερείπια του κάστρου (Castel Aricorno), που χτίστηκε το 1206 από τους Ενετούς και καταλήφθηκε το 1538 από τον πειρατή Μπαρμπάροσα . Από την Ενετική περίοδο σώζεται και ο νερόμυλος που βρίσκεται στην πλατεία του χωριού .Οι Καλύβες ήταν την περίοδο της τουρκοκρατίας ένας από τους τόπους που βασανίζονταν οι Κρητικοί επαναστάτες του 1821,πριν

εκτελεστούν. Έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην επανάσταση του 1821 αλλά και στην κρητική επανάσταση του 1866.

Η Παναγιά των Καλυβών, όπως ονομάζεται ως ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, κατά την βενετική απογραφή του 1637, αναφέρεται σαν ιδιωτικός ναός. Κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, προστέθηκε το νότιο κλίτος στην πρώτη εκκλησία προς τιμή του Αγίου Νικολάου. Κατά τη δεκαετία του 1920 ο ναός ανακαινίστηκε και το 1993 βρέθηκαν σε ανασκαφές τάφοι στο εσωτερικό του ναού.

Ο ιερός ναός της Αγίας Παρασκευής χτίστηκε την περίοδο 1946-1952 και βρίσκεται στον παραθαλάσσιο οικισμό των Καλυβών .Ο ρυθμός του είναι σταυροειδής με τρούλο.

Στις Καλύβες υπάρχουν πολλές ξενοδοχειακές μονάδες και άλλα μέρη διαμονής. Ανάμεσα στα άλλα, μπορεί κανείς να απολαύσει τον καφέ του σε ένα από τα καφενεία του χωριού, να κάνει μια βόλτα στη παραλία, όπως επίσης και διάφορα σπορ με την παρέα του ή την οικογένειά του. Ακόμα, υπάρχει μία παιδική χαρά στην οποία μπορούν παιδιά μικρής ηλικίας να παίξουν. Επίσης, για οποιαδήποτε ανάγκη ή τρόφιμα ,υπάρχουν σούπερ μάρκετ ,αλλά και φαρμακεία. Τέλος, στις ταβέρνες μπορεί κανείς να δοκιμάσει την παραδοσιακή κουζίνα της Κρήτης και διάφορες άλλες γεύσεις που μπορεί να προσφέρει η κάθε μία.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΕΜΠΡΟΣΝΕΡΟΣ

Ο Εμπρόσνερος ή αλλιώς «Μπρόνιερος» είναι ένα χωριό του Δήμου Αποκορώνου. Το όνομά του λένε ότι οφείλεται στο γεγονός ότι εκεί υπήρχαν πάντα πολλά νερά που ξέβγαιναν από πηγές ή προέρχονταν από τους ποταμούς Βατουδιάρη και Μπούτακα. Έχει υψόμετρο 360μ και απέχει από τα Χανιά περίπου 35χλμ.

Στο χωριό αυτό οι κάτοικοι ασχολούνται με την κτηνοτροφία ,τις ελιές ,τα αμπέλια και την παραγωγή χαρουπιού και μελιού. Παλιότερα ήταν κεφαλοχώρι ,όπως λέγανε οι κάτοικοι ,και γι' αυτό ήταν χωρισμένο σε γειτονιές των οποίων τα ονόματα χρησιμοποιούνται και σήμερα. Αυτές οι γειτονιές είναι Μεσοχώρι ,Κατοχώρι ,Άγιος Θυμώτης ,Μαρουδιανά ,Σαρακίνα και Κατσοχείρος. Στον Εμπρόσνερο ανήκει και ένα μικρό χωριό, ο Βατουδιάρης.

Ο Άγιος Αντώνιος, μια εκκλησία μέσα σε σπηλιά και η Σπηλέ (ένα σπήλαιο), υπήρξαν κρυφά σχολεία στην Τουρκοκρατία. Εκεί βρίσκεται και ο Πύργος του Τούρκου Γενίτσαρου Αληδάκη τον οποίο σκότωσαν Σφακιανοί αγωνιστές. Στον Εμπρόσνερο γεννήθηκε ένας μεγάλος αγωνιστής ,ο οπλαρχηγός Θεόδωρος Ξενάκης ή Μαυροθοδωρής, που έδρασε από το 1821 μέχρι το 1876. Στους μετέπειτα χρόνους το χωριό έχει να επιδείξει πολλούς αγωνιστές τόσο στο Μακεδονικό αγώνα, όσο και στους Βαλκανικούς και τον Αλβανικό.

Ακόμα, υπάρχει ένα πέτρινο Δημοτικό Θέατρο το οποίο βρίσκεται στους πρόποδες των Λευκών Ορέων, μέσα στη φύση και με θέα πίσω ακριβώς από τη σκηνή .Κατασκευάστηκε με πρωτοβουλία του Γρηγόρη Μαρκάκη, πρώην δημάρχου του Αποκόρωνα, και ονομάστηκε "Μίκης Θεοδωράκης" το 2015. Σήμερα, διοργανώνονται διαφόρων ειδών παραστάσεις, με τη συμμετοχή διάσημων καλλιτεχνών.

Τέλος, στο χωριό λειτουργεί ένα τριθέσιο Δημοτικό σχολείο και λίγο πριν το χωριό βρίσκεται ένα μεγάλο γήπεδο ,στο οποίο συχνά παίζονται αγώνες με τη συμμετοχή αρκετών παιδιών του συγκεκριμένου χωριού. Επιπλέον, μπορείτε να επισκεφθείτε την ταβέρνα του χωριού και να απολαύσετε τοπικά εδέσματα από τους κατοίκους της περιοχής. Στο κέντρο του χωριού θα βρείτε mini market, φούρνο και καφενεία.